

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 74)
z dnia 8 lipca 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 74)

8 lipca 2025 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 ze zm.) w zakresie dostępności programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami (BKSP-155-X-420/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia art. 2 ust. 4a i ust. 5 Ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. z 2022 r. poz. 762 ze zm.) (BKSP-155-X-410/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 18 ust. 1 Ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 ze zm.) (BKSP-155-X-416/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 ze zm.) (BKSP-155-X-423/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465 ze zm.) w zakresie przepisów dotyczących delegacji (BKSP-155-X-447/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 35 oraz art. 36 Ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 641) (BKSP-155-X-427/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom w obszarze geopolitycznym i demograficznym (BKSP-155-X-455/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie możliwości przyznania świadczenia wspierającego osobom przebywającym w domu opieki społecznej (BKSP-155-X-483/25);
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 76 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany art. 73 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego;
- rozpatrzenie projektów dezyderatów:
 - w sprawie zmiany art. 39 ust. 6 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
 - w sprawie zmiany Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - w sprawie doręczeń przesyłek sądowych za pośrednictwem komorników sądowych;
 - w sprawie wysokości progów podatkowych;

- w sprawie zmiany art. 1025 § 1 Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego w zakresie nieruchomości, do których mają zastosowanie przepisy ustawy;
- w sprawie zmiany przepisów w zakresie funkcjonowania narciarskich tras biegowych;
- w sprawie wprowadzenia instytucji przywrócenia terminu w odniesieniu do terminów określonych w art. 31zp ust. 1 Ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych;
- w sprawie obniżenia opłaty z tytułu zagospodarowania odpadów dla właścicieli nieruchomości niewytwarzających popiołu;
- w sprawie zmiany art. 4 Ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi w zakresie uprawnień honorowych dawców krwi;
- w sprawie podwyższenia przy sprzedaży rzeczy ruchomej wartości podstawy opodatkowania uprawniającej do zwolnienia z podatku od czynności cywilnoprawnych;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 21 kwietnia 1936 r. o stosunku Państwa do Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie możliwości zagospodarowania osadów ściekowych w rolnictwie na terenach objętych formami ochrony przyrody;
- rozpatrzenie projektu planu pracy Komisji do Spraw Petycji na okres od 1 lipca do 31 grudnia 2025 r.

W posiedzeniu udział wzięli: **Danuta Głowacka-Mazur** zastępca dyrektora Biura Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Paweł Jaworski** dyrektor Departamentu Adaptacji do Zmian Klimatu i Polityki Miejskiej Ministerstwa Klimatu i Środowiska, **Grzegorz Mazur** naczelnik wydziału w Departamencie Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Emilia Brakoniecka** główny specjalista w Departamencie Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Zofia Goc-Majewska** główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Gabriel Szala** główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Agata Gronowicz** główny specjalista w Departamencie Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Olgięrd Podgórski** główny specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Monika Trochimeczuk** naczelnik Wydziału Kontroli Koncesji i Sprawozdawczości

w Departamencie Monitoringu w Biurze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, **Beata Molesztak** główny specjalista ds. legislacji w Departamencie Prawnym Biura KRRiT, **Krzysztof Kotyniewicz** prezes zarządu głównego Polskiego Związku Głuchych, **Stanisław Porowski** prezes zarządu Stowarzyszenia Polski Instytut Praw Głuchych wraz ze współpracownikami, **Adam Ostrowski** specjalista do spraw legislacji Związku Miast Polskich, **Maciej Wojewódka** autor petycji oraz **Anna Borycka** i **Adrian Rolbiecki** tłumacze polskiego języka migowego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Widzę nadchodzące kworum, więc otwieram posiedzenie dzisiejszej Komisji. Bardzo państwa przepraszam za to opóźnienie.

Witam bardzo serdecznie wszystkich członków naszej Komisji, wszystkich gości, którzy zaszczytili nas dzisiaj swoją obecnością. Uroczyscie i serdecznie dziękuję kworum, które przybyło. Dzięki panu posłowi możemy spokojnie rozpocząć procedowanie.

Proszę państwa, porządek dzisiejszego posiedzenia został państwu przesłany. Mam nadzieję, że większych odstępstw od tego porządku nie będzie, poza jednym. Mianowicie mamy tutaj prośbę organizatorów o rozpoczęcie od punktu trzeciego, a później wszystkie już pójdą w normalnej kolejności. Czy jest sprzeciw? Nie widzę, nie słyszę. Dziękuję. A więc rozpoczynamy.

Tutaj w roli głównej wystąpi najpierw pan poseł Robert Jagła. Rozpatrzmy bowiem petycję w sprawie zmiany Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie dostępności programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami. Panie posle, bardzo proszę.

Poseł Robert Jagła (KO):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja nr 155/10/420/25 została wniesiona przez osobę prawną i dotyczy nowelizacji Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w celu doprowadzenia do stopniowego wprowadzenia udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami w formie napisów, tłumaczeń na język migowy oraz audiodeskrypcji do 2030 r. Tak aby 100% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało udogodnienia zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej o audiowizualnych usługach medialnych, Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych ONZ oraz Strategią na rzecz osób z niepełnosprawnościami 2021–2030.

Celem petycji jest poprawa dostępności treści medialnych dla osób z niepełnosprawnością słuchu poprzez wprowadzenie odpowiednich zmian legislacyjnych. Wnioskodawca podkreśla potrzebę zapewnienia równych szans w dostępie do informacji i kultury dla osób głuchych. Wnoszący petycję wskazuje, iż konieczne jest zniwelowanie problemu polegającego na niedostatecznej dostępności programów telewizyjnych dla osób niepełnosprawnych, minimalizowania barier dostępu do mediów oraz przeciwdziałanie wykluczeniu informacyjnemu i cyfrowemu osób niepełnosprawnych.

W treści petycji wskazuje się, że nałożenie na nadawców programów telewizyjnych obowiązku zapewnienia na poziomie co najmniej 50% kwoty udogodnień dla osób niepełnosprawnych jest czynnikiem szkodliwym i dyskryminującym osoby niepełnosprawne. Przyczynia się to do wykluczenia społecznego i informacyjnego tych osób, a także ograniczenia im dostępu do pełnej informacji oraz do pełnego uczestnictwa w życiu społeczno-politycznym. Wyłączenie z tego obowiązku nałożonego na nadawców telewizyjnych, to jest wprowadzenia udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, stanowi rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 17 maja 2022 r. w sprawie niższego udziału lub zwolnienia z obowiązku zapewnienia audycji z udogodnieniami dla osób z niepełnosprawnościami w katalogach audiowizualnych usług medialnych na żądanie. W naszej ocenie to rozporządzenie dyskryminuje osoby z niepełnosprawnościami, gdyż pozbawia je prawa do pełnej dostępności do informacji i wiedzy w formie dostępnej i będącej udogodnieniem dla nich z tytułu ich niepełnosprawności. Jest to sprzeczne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych ONZ. Przedłożono również projekt stosownej zmiany przepisów ustawy.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne.

Podsumowując petycję i opinię prawną Biura Legislacji, petycja dotyczy ważnego problemu praw osób niepełnosprawnych, a żądanie przedstawione w petycji zgodne jest z założeniami

strategii na rzecz osób z niepełnosprawnościami w kontekście zwiększania dostępności audio-wizualnych usług medialnych. Podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu uwzględnienie żądania zawartego w opiniowanej petycji leży w gestii ustawodawcy i pozostaje do jego oceny. Należy jednak uwzględnić możliwości nadawców programów telewizyjnych oraz nakłady finansowe związane z wprowadzeniem udogodnień w tym zakresie.

Aktualność zachowują także uwagi zawarte w opinii biura dotyczącej petycji w sprawie zmiany przepisów ustawy o radiofonii i telewizji. Zdaniem autora tej opinii, można rozważać czy art. 18a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji nie powinien w szerszym zakresie zapewniać integracji osób niepełnosprawnych, na przykład poprzez zapewnienie większego udziału procentowego kwartalnego czasu nadawania programów objętych obowiązkiem stosowania udogodnień dla niepełnosprawnych.

Pamiętać jednak przy tym trzeba, że adresatem obowiązków wynikających z tego przepisu są nie tylko dostawcy mediów publicznych, ale także i prywatni przedsiębiorcy. W tym kontekście rozważane zmiany w treści art. 18a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji muszą spełniać przesłanki niezbędne dla oceny dopuszczalności wprowadzenia ograniczeń wolności działalności gospodarczej. W szczególności wskazać w tym miejscu trzeba na przesłankę proporcjonalności, która wymaga ustalenia, czy ciężary nakładane przez przepisy ograniczające wolność gospodarczą przedsiębiorcy nie są nadmierne. Rozszerzenie obowiązku stosowania przez dostawców osób medialnych udogodnień dla osób z dysfunkcją wzroku lub słuchu powinno dokonać się z uwzględnieniem konstytucyjnym uwarunkowań wprowadzenia ograniczeń wolności działalności gospodarczej.

Z kolei w opinii Komisji Kultury i Środków Przekazu dla Komisji do Spraw Petycji dotyczącej petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie art. 18a ust. 1 poprzez wprowadzenie udogodnień zapewniających dostępność audycji dla osób niepełnosprawnych na poziomie co najmniej 80% kwartalnego czasu nadawania programu z wyłączeniem reklam i telesprzedaży uchwalonej na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2016 r. wskazano, iż propozycja wprowadzenia udogodnień zapewniających dostępność audycji dla osób niepełnosprawnych na poziomie co najmniej 80% nie uwzględnia jednak możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych nadawców. Działanie takie musi być poprzedzone analizami i badaniami przeprowadzonymi przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.

Zdaniem Komisji wskazany w petycji cel można osiągnąć tylko poprzez stopniowe zwiększanie kwot udogodnień, tak by odbiorcy uzyskali dostęp do usług świadczonych z dbałością o integralną i wysoką jakość przekazu. Udział poszczególnych rodzajów udogodnień musi być uzależniony od charakteru nadawanego programu oraz uwzględniać zarówno potrzeby osób niepełnosprawnych, jak i możliwości nadawców. Komisja uchwaliła również wtedy dezyderat w sprawie audycji dla osób niepełnosprawnych. Wówczas Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego poparło inicjatywę stopniowego zwiększenia liczby audycji objętych udogodnieniami do 50%.

Wobec powyższych argumentów wskazane może być ponowne skierowanie do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego odnośnie do kwestii nałożenia stopniowego obowiązku, jak proponuje wnoszący petycję, zwiększenia od 2030 r. liczby dostępnych audycji dla niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku i słuchu do 100% kwartalnego czasu nadawania programu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa?

Bardzo proszę.

Prezes zarządu głównego Polskiego Związku Głuchych Krzysztof Kotyniewicz:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Nazywam się Krzysztof Kotyniewicz, jestem prezesem zarządu głównego Polskiego Związku Głuchych.

Szanowni państwo, chciałbym żebyście państwo poparli tę petycję, ponieważ ona dla środowiska osób głuchych i przede wszystkim dla środowiska osób z niepełnosprawnościami – bo chodzi tutaj też o osoby niewidome – jest bardzo ważna. Do tej pory w poprzednich aktach prawnych już w 2018 r. był plan, żeby od 2025 r. było 100% dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Później się okazało, że te procentowe wskaźniki zostały obniżane i efekt był taki, że do 2025 r. miało być 50%, a i tak prawdopodobnie nie ma obecnie tych 50%, ponieważ po drodze, jeszcze w 2022 r.,

komisja czy Sejm zdjął limity. Chodzi mi tutaj o wykaz godzinowy, w których nie powinny być nadawane audycje tłumaczone na język migowy czy też zawierające dostępność, chodziło o godziny nocne. W tej chwili część nadawców te audycje puszcza w godzinach nocnych, gdzie praktycznie nikt tego nie ogląda, a dzięki temu wyrabiają sobie dostępność.

Szanowni państwo, bardzo ważne jest też w tej petycji zachowanie standardów, czyli chodzi tutaj o wielkość tłumacza języka migowego. Ponieważ co z tego, że telewizja zapewnia dostępność, jak daje tłumacza wielkości 1:50 ekranu, gdzie on jest zupełnie niewidoczny i tej dostępności w żaden sposób nie zapewnia.

Pojawił się tutaj też postulat, że musimy zapewnić równość działalności gospodarczej. Ja nie rozumiem jednej kwestii, dotychczas mieliśmy taką sytuację, że telewizja publiczna się tłumaczyła, że nie może zapewnić tej dostępności, telewizje prywatne nie mają na to środków. Natomiast po zmianie władzy okazało się, że telewizja Republika cały czas jest w stanie zapewnić tłumaczenie na polski język migowy. To jak to jest? Czy prywatni przedsiębiorcy są w stanie zapewnić tę dostępność, czy nie są? Telewizja publiczna nie jest w stanie zapewnić tej dostępności, korzystając ze środków publicznych?

Szanowni państwo, nie chcę, żebyśmy cały czas oszukiwali osoby z niepełnosprawnością słuchu, tym bardziej że one nie mają dostępności do bieżącej informacji, a zdajecie sobie państwo sprawę, że czasy mamy niepewne. Wiemy, co się dzieje za wschodnią granicą. Zresztą sytuacja pandemiczna też doskonale pokazała, w jaki sposób osoby z niepełnosprawnością słuchu są wykluczane. Ponieważ na początku nie było żadnych informacji skierowanych do osób głuchych. Jak mają się chronić, w jaki sposób mają korzystać ze służb publicznych, czy jak służby mogą im pomóc? Dopiero organizacje pozarządowe musiały stanąć na wysokości zadania, żeby tę dostępność zapewnić. Państwo tutaj nie zdało żadnego egzaminu.

Jeżeli chodzi o debatę polityczną w ostatnich wyborach, osoby głuche też nie wiedziały, na kogo mają głosować i jakie są programy. Który program był przetłumaczony na język migowy? Całe szczęście, że debaty publiczne były tłumaczone, bo tutaj rzeczywiście telewizja stanęła na wysokości zadania. Tak że ja bardzo proszę i apeluję do państwa o poparcie tej petycji, tym bardziej że mamy już czasy, gdzie technologia pozwala na zapewnienie stuprocentowej dostępności.

Natomiast chciałbym jeszcze uczulić na jedną kwestię – to, że telewizje zapewniają napisy, nie znaczy, że one zapewniają dostępność dla osób głuchych. Ponieważ dla głuchych naturalnym i pierwszym językiem jest polski język migowy i on jest najbardziej zrozumiały dla tych osób. Napisy mogą bardziej służyć osobom słabosłyszącym, osobom zaimplantowanym, które świetnie znają język polski. Natomiast część osób głuchych niestety nie zna na dobrym poziomie języka polskiego, ponieważ nadal w naszym kraju nie ma edukacji dwujęzycznej, stąd też ta informacja w polskim języku migowym jest konieczna.

Na koniec chciałbym tylko dodać, że żaden główny program informacyjny nie jest tłumaczony na polski język migowy. Kraje afrykańskie już potrafią zapewnić tłumacza na połowę ekranu, a my, Polska, kraj europejski, nie jesteśmy w stanie tego zrobić. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie.

Ktoś z państwa?

Krzysztof, bardzo proszę, pan poseł Mieszkowski.

Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):

Tak, absolutnie podzielam pański pogląd. Właściwie to nie jest pogląd, język migowy powinien być normą na pewno w telewizji publicznej. I właściwie na to pytanie odpowiedź jest jednoznaczna, trzeba jak najprędzej podjąć decyzje, które zmienią tę sytuację. Ponieważ to świadczy o tym, że w dalszym ciągu są wielkie obszary wykluczenia intelektualnego, społecznego, a telewizja przecież pełni bardzo istotną rolę takiego medium, które może łączyć nas we wspólnotę nie tylko narodową, ale także aksjologiczną. W związku z tym język migowy powinien być, powtórzę, absolutną normą w telewizji publicznej. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę.

Prezes zarządu Stowarzyszenia Polski Instytut Praw Głuchych Stanisław Porowski:

Witam państwa. Nazywam się Stanisław Porowski, jestem prezesem Stowarzyszenia Polski Instytut Praw Głuchych.

Chciałbym przedstawić nasze stanowisko. W imieniu Stowarzyszenia Polski Instytut Praw Głuchych pragniemy wyrazić stanowisko w sprawie nowelizacji Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, w szczególności w odniesieniu do konieczności zapewnienia pełnej dostępności programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami, a zwłaszcza dla osób z dysfunkcją narządu słuchu i wzroku. Celem petycji jest apel o stopniowe i sukcesywne wprowadzanie udogodnień w formie napisów, tłumaczeń na język migowy oraz audiodeskrypcji w programach telewizyjnych, tak aby do 2030 r. 100% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, było dostępne w tej formie.

W świetle Konstytucji RP, która gwarantuje każdemu obywatelowi równe prawa oraz wolność korzystania z pełnej informacji, postulujemy zmiany w przepisach prawa krajowego, które umożliwią osobom głuchym i niedosłyszącym pełen dostęp do mediów audiowizualnych. Zgodnie z art. 32 Konstytucji wszyscy obywatele niezależnie od stanu zdrowia powinni mieć równy dostęp do informacji publicznej i nie powinni być dyskryminowani w zakresie dostępu do mediów. Zmniejszenie dostępności treści telewizyjnych dla osób głuchych i niedosłyszących stanowi naruszenie tych praw.

Dodatkowo art. 69 konstytucji wskazuje na szczególną odpowiedzialność państwa za zapewnienie odpowiednich warunków do pełnego uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami w życiu społecznym, kulturalnym i politycznym. Dotychczasowe przepisy ustawy o radiofonii i telewizji oraz Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, mimo że wymagają od nadawców telewizyjnych zapewnienia udogodnień dla osób głuchych i niedosłyszących, w tym napisów, tłumaczeń na język migowy i audiodeskrypcji, nie gwarantują pełnej dostępności. Wprowadzenie obowiązkowego zwiększania tych udogodnień do poziomu 100% do 2030 r. stanowi nie tylko realizację zobowiązań wynikających z prawa krajowego, ale także adekwatną reakcję na potrzeby osób z niepełnosprawnościami, które są obecnie ograniczone w dostępie do pełnej informacji.

Zgodnie z art. 21 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ państwa-strony zobowiązane są do zapewnienia dostępności informacji dla osób z niepełnosprawnościami, co obejmuje dostęp do mediów. Art. 9 tej konwencji stanowi, że państwa muszą podejmować odpowiednie kroki w celu zwiększenia dostępności do informacji i usług, co w kontekście mediów obejmuje także programy telewizyjne. Zapewnienie odpowiednich udogodnień w postaci napisów, tłumaczenia na język migowy oraz audiodeskrypcji w programach telewizyjnych jest podstawowym obowiązkiem wynikającym z konwencji, której Polska jest sygnatariuszem.

Również dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 o audiowizualnych usługach medialnych wskazuje, że dostępność programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami jest nie tylko kwestią równości, ale także integracji społecznej. Zgodnie z jej postanowieniami do 2030 r. należy zapewnić pełną dostępność usług medialnych dla osób z dysfunkcjami narządu słuchu i wzroku, w tym poprzez wprowadzenie odpowiednich środków technicznych, takich jak napisy, tłumaczenia na język migowy i audiodeskrypcje.

Obecny stan rzeczy, w którym jedynie połowa programów telewizyjnych jest dostępna w formie napisów, tłumaczeń na język migowy i audiodeskrypcji, prowadzi do marginalizacji osób głuchych i niedosłyszących. Niedostateczna dostępność treści telewizyjnych skutkuje ich wykluczeniem z uczestnictwa w życiu społecznym, politycznym i kulturalnym.

Według szacunków w Polsce żyje około 4 mln osób z różnego rodzaju niepełnosprawnościami, w tym osoby z dysfunkcjami słuchu i wzroku. Ich obecny brak pełnego dostępu do informacji i programów telewizyjnych prowadzi do dalszego wykluczania informacyjnego i cyfrowego tych osób.

Rozwój nowoczesnych technologii cyfrowych i technologii audiowizualnych umożliwia dzisiaj zapewnienie pełnej dostępności programów telewizyjnych. Nowoczesne systemy tworzenia napisów, tłumaczeń na język migowy oraz audiodeskrypcji mogą być wprowadzone na szeroką skalę, co umożliwia stopniowe zwiększanie ich udziału w programach telewizyjnych. Warto podkreślić, że te technologie są już powszechnie dostępne na rynku i mogą zostać szeroko zaimplementowane w mediach publicznych i komercyjnych.

Aktualne przepisy dotyczące obniżenia obowiązków nadawców telewizyjnych w zakresie zapewnienia udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami zawarte w rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 17 maja 2022 r. są niezgodne z postanowieniami Konstytucji RP

oraz Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych ONZ. Wprowadzenie regulacji, które pozwalają na zwolnienie nadawców z tego obowiązku, prowadzi do dalszego wykluczenia osób z niepełnosprawnościami z życia społecznego i politycznego. Tego rodzaju rozwiązania są sprzeczne z podstawowymi prawami człowieka i nie odpowiadają współczesnym standardom równości. Zmiany te powinny obejmować wprowadzenie obowiązku stopniowego zwiększania udziału udogodnień dla osób głuchych i niedosłyszających, takich jak napisy, tłumaczenia na język migowy oraz audiodeskrypcja, aż do osiągnięcia 100% dostępności do 2030 r., tak aby wskaźniki te kształtowały się w poszczególnych latach następująco: w 2026 r. co najmniej 60%, w 2027 i 2028 r. co najmniej 75%, w 2029 r. co najmniej 80%, w 2030 r. 100% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży. Jest to zgodne z obowiązującymi przepisami prawa krajowego i międzynarodowego, a także ma na celu zapewnienie równości w dostępie do informacji dla wszystkich obywateli.

Postulaty zawarte w petycji są zgodne z założeniami strategii na rzecz osób z niepełnosprawnościami w kontekście zwiększania dostępności audiowizualnych usług medialnych. Ustawa ta powinna stać się narzędziem, które przyczyni się do pełnej integracji osób z niepełnosprawnościami w życiu społecznym, kulturalnym i politycznym naszego kraju.

Nasze stowarzyszenie z pełnym przekonaniem apeluje o nowelizację Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w sposób, który zapewni pełną dostępność programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami, poprzez wniesienie projektu ustawy przez Komisję do Spraw Petycji. Dziękuję za możliwość przedstawienia naszego stanowiska w przedmiotowym zakresie zawartym w petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa jeszcze? Dziękuję.

Proszę państwa, mam nadzieję, że taki też będzie wniosek pana posła, który był sprawozdawcą. Ja sobie pozwolę na dwa zdania. Po pierwsze, jak rozumiem z wypowiedzi pana prezesa Kotyniewicza, od 2018 r. te standardy się obniżają. To pierwsza rzecz i po prostu wstydliva dla polskiego państwa. To jest naprawdę wstyd, że mamy kłopot z tym, żeby wprowadzić standardy, tym bardziej że technika i wszystko inne, z czego możemy korzystać, naprawdę nie stawia żadnych przeszkód. Dzisiaj to nie jest żaden kłopot, żeby naprawdę te, powiedzmy, 75–80% było już realizowane i też nie sądzę, żeby tutaj były jakiegokolwiek przeszkody ze strony nadawców prywatnych. Jak widać, dla chcącego nie ma nic trudnego. Też jestem bardzo zadziwiona, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na to nie reaguje.

Myślę, że powinniśmy podjąć na początek dezyderat do ministra kultury i dziedzictwa narodowego. Ja wystąpię indywidualnie, chyba że państwo posłowie z naszej Komisji zechcą się podpisać z interpelacją do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Jeśli mamy taką drogę, ponieważ krajowa rada jest bytem zupełnie innym i w pewnym sensie mamy do niej utrudniony dostęp. Natomiast minister kultury, zgodnie z dyrektywami unijnymi, powinien podjąć współpracę z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji i próbować ten problem rozwiązać. Zobaczymy, co minister dziedzictwa nam odpowie w swojej odpowiedzi na dezyderat, ale myślę, że to jest naprawdę rzecz, która – przez lata nierealizowana – jest dla nas, jako państwa, po prostu wstydliva.

Czy pan poseł sprawozdawca zgadza się ze mną, idziemy w dezyderat?

Poseł Robert Jagła (KO):

Pani przewodnicząca, oczywiście zgadzam się.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czy jest sprzeciw wobec takiego rozwiązania? Nie ma, nie widzę, nie słyszę.

Czy pani chciała jeszcze do tego tematu jakieś zdanie? To bardzo proszę króciutko.

Naczelnik Wydziału Kontroli Koncesji i Sprawozdawczości w Departamencie Monitoringu w Biurze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Monika Trochimczuk:

Tak, chciałabym. Monika Trochimczuk, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

O, świetnie, bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w departamencie w Biurze KRRiT Monika Trochimeczuk:

Chciałabym tylko przedstawić państwu, jak wyglądały udogodnienia w telewizji w 2024 r., żeby jakieś liczby jeszcze podać do tego. Do wprowadzenia udogodnień byli zobowiązani nadawcy 148 programów i średni udział udogodnień we wszystkich programach wyniósł 50,8% czasu kwartalnego nadawania, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży. Przy czym w programach najpopularniejszych, takich, które mają największy udział w widowni – czyli to są programy główne Telewizji Polskiej, TVN, Polsat, TVN24, Polsat News – udział udogodnień w tych programach osiągnął średnio blisko 72% kwartalnego czasu nadawania, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży. I chciałam tu przedstawić taki fakt, ponieważ nie jest prawdą, że ten udział się zmniejsza. Z roku na rok udział udogodnień w programach telewizyjnych jest coraz wyższy. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Nie wiem tylko, czy środowiska związane z osobami z niepełnosprawnościami, w tym z niepełnosprawnościami słuchu, będą, że tak powiem, potwierdzały to, o czym pani mówi – że te 70% było realizowane.

Pan prezes Kotyniewicz, proszę jeszcze, ale już naprawdę proszę krótko.

Prezes ZG PZG Krzysztof Kotyniewicz:

Jedno zdanie. Dziękuję, pani przewodnicząca.

Udział tłumaczenia na polski język migowy niestety drastycznie się zmniejsza. Być może, zgadzam się, 70% nadawania może być większe przez to, że jest coraz więcej napisów, bo te napisy są bezproblemowe. Natomiast jeżeli chodzi o udział tłumaczenia na polski język migowy, tutaj niestety się zmniejsza. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Myślę, że w dezzyderacie możemy zawrzeć takie pytania, które pozwolą dokładnie i precyzyjnie sprawdzić, jak to naprawdę jest. Przy czym to jest istotne, że napisy nie zastępują języka migowego, prawda. To jest naprawdę bardzo istotne i myślę, że na to też trzeba zwracać uwagę.

Proszę państwa, skoro nie słyszę sprzeciwu, to uznaję, że Komisja wystosuje dezzyderat do ministra kultury i dziedzictwa narodowego. Pan sekretarz bardzo przytomnie powiedział mi, że możemy wystąpić także z opinią do krajowej rady, i taką opinię w sprawie tej petycji do krajowej rady prześlemy. Niech się państwo jedni i drudzy spróbują porozumieć. I zobaczymy, co nam z tego wyniknie. Taki będzie pierwszy etap rozwikłania sprawy powierzonej nam w tej petycji, dezzyderat plus opinia. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do realizacji punktu pierwszego. Skończymy dziś wieczorem, chyba że nam pójdzie sprawniej. Rozpatrzenie petycji w sprawie uchylecia art. 2 ust. 4a i ust. 5 Ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu.

Pan poseł Robert Jagła. Bardzo proszę.

Poseł Robert Jagła (KO):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest postulat uchylecia art. 2 ust. 4a i 5 Ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu. Jak wyjaśnia wnioskodawca, intencja tej petycji jest następująca, chodzi o doprowadzenie do takiego stanu prawnego, aby członek Rady Ministrów za przestępstwo popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem odpowiadał wyłącznie przed Trybunałem Stanu.

Zgodnie z art. 156 ust. 1 konstytucji, członkowie Rady Ministrów ponoszą odpowiedzialność przed Trybunałem Stanu za naruszenie konstytucji lub ustaw, a także za przestępstwa popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem. Przepis ten niemal dosłownie powtórzono w art. 2 ust. 4, który przewiduje, że członkowie Rady Ministrów ponoszą odpowiedzialność przed Trybunałem Stanu za naruszenie konstytucji i jej ustaw, a także za przestępstwa lub przestępstwa skarbowe popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem.

Zgodnie z art. 2 ust. 4a: „Jeżeli przeciwko osobom, o których mowa w ust. 4, wszczęto postępowanie przygotowawcze o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem, prokurator jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym marszałka Sejmu”. Zaś ust. 5 tego artykułu stanowi, że: „Osoby, o których mowa w ust. 4, mogą być pociągnięte do odpowiedzialności karnej przed Trybunałem Stanu za przestępstwa lub przestępstwa skarbowe popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem, jeżeli w uchwale Sejmu o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej tych osób łączne pociągnięcie

do odpowiedzialności konstytucyjnej i karnej uznano za celowe. W takim przypadku Trybunał Stanu przejmuje do łącznego rozpoznania sprawę, która toczy się już przed sądem”.

Autor petycji uznaje, że z art. 156 ust. 1 konstytucji wynika zasada, iż stali członkowie Rady Ministrów mogą ponosić odpowiedzialność karną za przestępstwa popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem wyłącznie przed Trybunałem Stanu. Innymi słowy, norma konstytucyjna wyłącza odpowiedzialność karną członków Rady Ministrów za tego rodzaju przestępstwa przed sądami powszechnymi. Konsekwencją tego przekonania, jak można domniemywać, jest pogląd, zgodnie z którym art. 2 ust. 4a i 5a są niezgodne z art. 156 ust. 1 konstytucji. Uchylenie tych przepisów oraz ewentualne wprowadzenie dalszych bliżej nieokreślonych zmian w ustawie ma doprowadzić do przywrócenia ustawy do stanu zgodnego z ustawą zasadniczą.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o petycjach.

Analiza petycji oraz analiza Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji prowadzi do wniosku, że zawarte w niej propozycje nie zostały oparte na poprawnym rozpoznaniu stanu prawnego. Wbrew ocenie autora petycji, treść art. 156 ust. 1 konstytucji nie wyłącza właściwości sądów powszechnych i Sądu Najwyższego w zakresie odpowiedzialności karnej członków Rady Ministrów za przestępstwa popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem. Niezależnie od oceny uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 21 lutego 2001 r., trafne pozostaje stanowisko sądu konstytucyjnego, że norma zawarta w art. 156 pkt 1 konstytucji nie ustanawia wyłącznej kognicji Trybunału Stanu w zakresie odpowiedzialności karnej członków Rady Ministrów za tego rodzaju przestępstwa i nie ogranicza właściwości sądów powszechnych i Sądu Najwyższego. Wątpliwości dotyczące przedstawionego przez sąd konstytucyjny rozumowania nie mogą przesłonić faktu, że fałszywość przesłanek nie przesądza o fałszywości wniosku.

Postulowana przez autora petycji zmiana ustawy o Trybunale Stanu nie mogłaby *per se* doprowadzić do zakładanego celu, a jego realizacja narażałaby ustawę na zarzut niezgodności z art. 156 ust. 1 konstytucji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję pięknie.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa?

Ministerstwo Sprawiedliwości. Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Gabriel Szala:

Gabriel Szala, główny specjalista, Ministerstwo Sprawiedliwości. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Ministerstwo Sprawiedliwości podziela stanowisko Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, tak że według nas również postulowana przez petytora zmiana przepisów nie doprowadzi do celu zamierzonego w petycji. Wtedy wymagana byłaby zmiana konstytucji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ktoś nas znowu przeszacował, prawda? Dziękuję bardzo.

Ktoś z państwa jeszcze? Dziękuję uprzejmie.

Tak, to prawda, ważne zdanie z opinii naszego eksperta, że: „Propozycje zawarte w petycji nie zostały oparte na poprawnym rozpoznaniu stanu prawnego” – to po pierwsze.

Druga sprawa jest, myślę, równie istotna, fakt, że takich zmian systemowych nie powinniśmy procedować w trybie Komisji do Spraw Petycji. Naprawdę można to zrobić w innych trybach legislacyjnych. Mamy do tego instrumenty, to są różne inne projekty, które można zgłaszać, więc naprawdę Komisja do Spraw Petycji nie jest w stanie aż takich analiz przeprowadzić i aż tak nowelizować prawa. Systemy są do zmiany w branżowych komisjach, ministerstwach itd.

Panie pośle sprawozdawco?

Poseł Robert Jagła (KO):

Wnoszę o nieuwzględnienie żądania petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy jest sprzeciw wobec takiego rozwiązania? Nie ma.

Nie uwzględniamy więc żądania, które jest treścią tej petycji. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu trzeciego – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 18 ust. 1 Ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Pani poseł Izabela Bodnar, bardzo proszę.

Poseł Izabela Bodnar (Polska2050-TD):

Dziękuję bardzo.

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, szanowni goście, mam przyjemność przedstawić petycję, która dotyczy postulatu zmiany art. 18 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych poprzez wprowadzenie możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania... O, przepraszam, chyba pierwsza była petycja związana...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Podatek dochodowy od osób prawnych.

Poseł Izabela Bodnar (Polska2050-TD):

W porządku, przepraszam najmocniej, czyli jesteśmy w dobrym miejscu.

Petycja zakłada wprowadzenie możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania darowizn przekazywanych przez osoby prawne na rzecz jednostek samorządu terytorialnego z przeznaczeniem na realizację ich zadań własnych w zakresie – i tutaj to jest bardzo ważne – ochrony środowiska, przyrody, zieleni oraz przeciwdziałania skutkom zmian klimatu.

Wnioskodawca argumentuje, że obecny stan prawny nie przewiduje analogicznego mechanizmu zachęty podatkowej w odniesieniu do darowizn na rzecz jednostek samorządu terytorialnego, mimo że te realizują wiele istotnych zadań publicznych, w tym dotyczących właśnie ochrony środowiska. Wskazano, że przyjęcie proponowanego rozwiązania umożliwiłoby skuteczniejsze wdrażanie strategii klimatycznych na poziomie lokalnym, a także ułatwiłoby przedsiębiorcom realizację polityk zrównoważonego rozwoju poprzez mechanizm podatkowego odliczania darowizn.

W opinii prawnej Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji wskazano, że obowiązujące przepisy już obecnie umożliwiają odliczenie od dochodu darowizny na cele określone w ustawie o działalności pożytku publicznego, a znaczna część tych celów pokrywa się z zadaniami własnymi jednostek samorządu terytorialnego. Propozycja zawarta w petycji wprowadziłaby natomiast preferencję podatkową jedynie dla darowizn przeznaczonych na ochronę środowiska, co może prowadzić do zróżnicowania w zakresie wspierania innych, nie mniej istotnych zadań własnych gmin, powiatów czy województw, takich jak: ochrona zdrowia, pomoc społeczna czy edukacja. Zwróćmy uwagę, że przyjęcie postulowanej zmiany może również skutkować zmniejszeniem dochodów budżetu państwa, a ponadto będzie miało zróżnicowany wpływ na sytuację finansową jednostek samorządu terytorialnego, potencjalnie zwiększając dochody tylko tych, które uzyskują darowizny z przeznaczeniem na ochronę, właśnie na cele środowiskowe.

Podsumowując, wprowadzenie postulatu zawartego w petycji, zakładającego możliwość odliczenia od dochodu darowizn przekazanych jednostkom samorządu terytorialnego na realizację ich zadań własnych w celu odliczenia podatku dochodowego od osób prawnych, może budzić wątpliwości. Zwłaszcza, jeśli takie odliczenia miałyby dotyczyć wyłącznie zadań związanych z ochroną środowiska. Można się zastanawiać, czy właśnie ten obszar działalności samorządu spośród wszystkich realizowanych zadań wymaga właśnie takich specjalnych preferencji. Obowiązujące przepisy umożliwiają odliczenie darowizn przekazywanych na rzecz działających organizacji, nie ograniczając w tak wąski sposób. W związku z tym wnoszę o odrzucenie postulatu zawartego w tej petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Ministerstwo Finansów. Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów Aleksandra Pytka:

Dzień dobry. Aleksandra Pytka, Ministerstwo Finansów.

Chciałam tylko krótko powiedzieć, że przychylamy się do tej opinii.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ciutęnkę głośniejsz albo bliżej mikrofon.

Główny specjalista w departamencie MF Aleksandra Pytka:

Podzielamy obawy Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, w szczególności, że przyjęcie propozycji będzie miało negatywny wpływ na budżet państwa, więc jesteśmy przeciwni tej propozycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Co samorządy na to?

Specjalista do spraw legislacji Związku Miast Polskich Adam Ostrowski:

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, Adam Ostrowski, Związek Miast Polskich. My co do zasady zgadzamy się z kierunkiem, jeżeli chodzi o te preferencje, które tam petytor założył. Jednakże należy tutaj potwierdzić to, o czym mówiła pani poseł, że faktycznie ta preferencja ma charakter jednak dość wąski. My, jako Związek Miast Polskich, nie analizowaliśmy tego pod kątem celowości akurat w zakresie tych preferencji i jeżeli miałyby jakaś dyskusja na ten temat nastąpić, to pewnie należałoby dokonać takiej szerszej analizy, czy to jest na pewno aspekt najbardziej istotny, jeżeli chodzi o te zwolnienia.

Należy też pamiętać o tym, że jeżeli chodzi o konsekwencje finansowe, to o ile konsekwencje finansowe dla budżetu państwa są niewątpliwe, to niewątpliwie są także te konsekwencje dla kształtowania się dochodów własnych poszczególnych jednostek, i to nie tylko tych, które otrzymują takie preferencje. Należy pamiętać o tym, że dochody własne kształtują się także na podatku dochodowym od osób prawnych, który jest w poszczególnych jednostkach płacony.

Tak jak wspominałem, Związek Miast Polskich nie ma stanowiska co do tej petycji *stricte*, więc trudno mi się wypowiadać, czy to jest na pewno najlepszy kierunek. Oczywiście my kierunkowo popieramy, ale tak, jak się wyraziłem we wstępie. Dziękuję uprzejmie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Nie wiadomo, czy najlepszy kierunek, ale na wszelki wypadek popieramy, a jak ten kierunek nie jest najlepszy, to się rozbijemy zaraz o ścianę. No nie.

Specjalista ZMP Adam Ostrowski:

Ponieważ preferencja... Bo jest dodatkowa preferencja dla samorządów, więc trudno tego nie poprzeć. My po prostu...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Rozumiem.

Specjalista ZMP Adam Ostrowski:

To jest dla nas naturalne.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Tu rozumiem.

Specjalista ZMP Adam Ostrowski:

Kierunek dobry.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Koledzy samorządowcy mieliby mnóstwo pretensji, gdyby pan prezes wrócił i powiedział, że nie poparł takiego kierunku.

Niemniej jednak to prawda, nasz stały ekspert także podkreśla fakt, że – po pierwsze – te argumenty są bardzo hasłowe i one nie są szczegółowo wyjaśnione. Ten ogólny charakter nie precyzuje, jakiego rodzaju byłyby te darowizny. W związku z tym jest też kwestia na przykład postawienia pytania przy okazji kontroli prawidłowości wydatkowania takich środków albo tego, kto jest darczyńcą, czy nie ktoś, kto prowadzi na terenie samorządu na przykład jakąś działalność. W związku z tym, jak to wtedy kontrolować i jak tutaj sprawdzać, czy nie ma jakichś przepływów trochę nie bardzo czystych. Jednak jest duże pole do nadużyć i myślę, że jeśli w ogóle byłaby mowa o podobnych rzeczach, to warto by to było dużo precyzyjniej przeanalizować, a przede wszystkim uzgodnić pomiędzy stronami. Budżet państwa nie ma wątpliwości co do tego, że samorządy są wyposażone w dobre środki i mają odpisy podatkowe itd. Ustawa, która od niedawna obowiązuje, od początku tego roku, to jednak reguluje bardzo precyzyjnie.

Samorządy chyba nie są takie bardzo niezadowolone, uczestniczyły czynnie w konsultacjach tych ustaw.

Czyli rozumiem, pani poseł, że podtrzymujemy zdanie, że nie uwzględniamy żądania zawartego w tej petycji?

Poseł Izabela Bodnar (Polska2050-TD):

Skoro strona społeczna i ministerstwo również się z tym zgadzają, to jak najbardziej podtrzymujemy. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Strona społeczna ucieka od odpowiedzi, bo nie ma stanowiska, ale tak przyjmujemy. Czy jest sprzeciw wobec takiego rozwiązania?

Poseł Izabela Bodnar (Polska2050-TD):

Kategorycznie nie walczy o to stanowisko.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Żeby sobie biedy nie napytała, jasna sprawa.

Czy jest sprzeciw wobec takiego stanowiska? Nie ma.

Tak, bardzo proszę, króciutko.

Dyrektor Departamentu Adaptacji do Zmian Klimatu i Polityki Miejskiej Ministerstwa Klimatu i Środowiska Paweł Jaworski:

Paweł Jaworski, dyrektor, Ministerstwo Klimatu i Środowiska.

Powinniśmy poszukiwać instrumentów wspierania polityki klimatycznej i środowiskowej poza środkami publicznymi, jesteśmy też do tego zobligowani przez Komisję Europejską. Komisja zaczęła teraz również pracę nad nowym mechanizmem, *Nature Credits*, który co do zasady jest taką opcją właśnie wprowadzania środków spoza unijnego publicznego mechanizmu dotacyjnego. Tak że na pewno tych środków trzeba poszukiwać. Luka w polityce klimatycznej i środowiskowej istnieje, ale czy ten mechanizm powinien być tak skonstruowany, to oczywiście nie jest nasz resort, żeby się o tym wypowiadać. Niemniej problem środków w polityce klimatycznej i środowiskowej istnieje, to jest realny problem.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Jasne, rozumiem. Dziękuję bardzo.

Wszystkie rozwiązania powinny być jasne i transparentne i takie, żebyśmy wszyscy wiedzieli, czy one przypadkiem nie pachną korupcją. Dziękuję uprzejmie. Kończymy rozpatrywanie tego punktu.

Przechodzimy do punktu czwartego, trzeci już przed chwilą zrealizowaliśmy. W czwartym punkcie mamy rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Marcina Józefaciuka.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Serdecznie dziękuję.

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, petycja wysuwa żądanie zmiany w ustawie Karta Nauczyciela art. 11¹, przy zatrudnianiu nauczycieli liczba nauczycieli mężczyzn nie może być mniejsza niż 35% liczby wszystkich zatrudnionych nauczycieli w szkole. Czyli wprowadzenie tak naprawdę parytetu przy zatrudnianiu nauczycieli, w kierunku nauczycieli mężczyzn.

Jeśli chodzi o Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, to biuro wskazuje na to, że dyrektor jest kierownikiem zakładu pracy dla zatrudnionych w szkole lub placówce nauczycieli i pracowników niebędących nauczycielami, i to dyrektor w szczególności decyduje w sprawach zatrudniania i zwalniania nauczycieli oraz ich pracy. Dyrektor szkoły nawiązuje z nauczycielem stosunek pracy odpowiednio na podstawie oczywiście umowy o pracę, mianowania itd., więc to jest jego kompetencja. Faktem natomiast jest, że w polskich szkołach są już obecnie duże braki kadrowe, więc wprowadzenie takiego żądania mogłoby być problematyczne, jeśli chodzi o same braki kadrowe. Na tę chwilę brakuje około 11 tys. nauczycieli.

Ważne jest również, że zrównoważony stosunek płci wśród nauczycieli daje uczniom wzorce do naśladowania mężczyzn i kobiet, a także przyczynia się do zróżnicowanego środowiska w klasie. Jednak w praktyce w krajach OECD średnio 70% wszystkich nauczycieli to kobiety.

Zwiększenie zatrudnienia nauczycieli płci męskiej mogłoby pozytywnie wpłynąć na rozwój dzieci i młodzieży, jednakże nie jest możliwe osiągnięcie tego celu poprzez wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania prawnego.

Poczyniłem pewne przeszukiwania internetowe i okazuje się, że tak naprawdę mamy zatrudnionych ponad 700 tys. nauczycieli, z czego przeliczeniowo na etaty wychodzi ponad 511 tys. nauczycieli, w tym 82% w polskich szkołach i przedszkolach to kobiety. Najwięcej oczywiście – to znaczy, nie wiem dlaczego oczywiście – w przedszkolach: 94%, następnie jest 86%, w szkołach ponadpodstawowych: 72%.

Najwięcej mężczyzn jest w szkołach branżowych, bo tam jest 40%, na studiach wyższych 57% to mężczyźni. Czyli widać, że mężczyźni nie wybierają tej ścieżki. Jednakże niektóre ministerstwa widzą pewien problem z nierównością płci. Tak jak mamy Ministerstwo Cyfryzacji, które przeznacza 5 mln zł dla kobiet, na szkolenia kobiet, żeby uzyskały pewne możliwości, by zostać „cyfrową ekspertką”, dokładnie tak nazywa się projekt. To znaczy, już widziałem, że sam postulat jest szeroko omawiany, również w internecie, bo podobna petycja trafiła do Senatu i Senat się już soderadze zajmował tą petycją.

Mamy również stanowisko ministerstwa edukacji, które stwierdza dokładnie to samo – że to jednak dyrektor podejmuje decyzję, że konstytucja zapewnia oczywiście każdemu obywatelowi wolność wyboru, że zawód nie jest zamknięty i że każdy może oczywiście podchodzić do tego zawodu. Natomiast w związku z luką edukacyjną chłopców, którym o wiele gorzej idzie na przykład egzamin ósmoklasisty, co można było zobaczyć, dzisiejsze wyniki egzaminu maturalnego również wskazują na lukę edukacyjną wśród chłopców oraz zachwiane proporcje pracy pracowników mężczyzn w szkołach, myślę, że warto by było wystąpić z dezyderatem do ministerstwa, aby odpowiedziało ewentualnie, co jest robione. Nie w kierunku wprowadzenia tych zmian, ale co jest robione, czy ten problem jest zauważony i ewentualnie, czy wzorem Ministerstwa Cyfryzacji jakiś podobny projekt jest prowadzony w Ministerstwie Edukacji Narodowej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Patrę, czy mamy ministerstwo edukacji dzisiaj na sali, ale chyba nie mamy. Ktoś z państwa?

Posel Marcin Józefaciuk (KO):

Dlatego przesłali stanowisko.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Jest stanowisko ministerstwa, tak, jasne.

Ważny problem, bardzo ważny problem, bo jasną jest sprawą, że chciałoby się, żeby nauczycieli płci męskiej było więcej w szkołach. Jasne, że tak. Natomiast my tego nie osiągniemy takim rozwiązaniem ustawowym. To jak dwa razy dwa. Narobimy sobie tylko kłopotu, sobie i wszystkim pozostałym, albowiem byłby ruch po naszej stronie wtedy, gdyby ci nauczyciele płci męskiej czekali w kolejce i nie mogli się do pracy dostać, a ich po prostu nie ma. I ma pan rację, panie pośle, że może warto zapytać, czy jest jakieś działanie podjęte, żeby tych nauczycieli, młodych ludzi motywować do tego, żeby studiowali przedmioty związane z edukacją. Czy tak jest, czy tego nie ma, to pytanie jest ważne i można je zadać. Natomiast takie rozwiązanie ustawowe niestety nie przyniesie żądanego czy oczekiwanego efektu.

W związku z tym czy pan poseł proponuje, żebyśmy wystąpili z dezyderatem, z zapytaniem do ministerstwa, jakie podejmuje decyzje w tej sprawie?

Posel Marcin Józefaciuk (KO):

Zastanawiam się, czy wysłać dezyderat do ministerstwa, czy przekazać do komisji edukacji, która zrobiliby na ten temat spotkanie, i wtedy może częściowo przynajmniej autor byłby usatysfakcjonowany ze względu na to, że jest to ważna sprawa, a mniej więcej wiemy, co ministerstwo może powiedzieć.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Po prostu jako temat do dyskusji?

Posel Marcin Józefaciuk (KO):

Dokładnie, jako temat do dyskusji, do poruszenia, bo rzeczywiście zgadzam się, że wpisanie tego w prawie nie będzie miało skutku, poza tym może przynieść zupełnie odwrotny rezultat.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli nie uwzględniamy żądania zawartego w treści tej petycji, tak?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ponieważ nie możemy tego zrobić. Natomiast przekazujemy petycję do dyskusji w komisji edukacji. Czy jest sprzeciw wobec takiego rozwiązania? Nie widzę, nie słyszę. Dziękuję.

Tak więc postępujemy.

W piątym punkcie naszego posiedzenia mamy rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 35 oraz art. 36 Ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

Pan poseł Józefaciuk, bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Kodeks pracy, OK. Jeśli chodzi o tę petycję, tutaj zostały wysunięte dwa żądania w odniesieniu do wliczania czasu podróży służbowej do czasu pracy, gdy pracownik w miejscu delegacji wykonuje pełen wymiar czasu pracy, zakazu delegowania pracowników w dni wolne od pracy bez ich zgody oraz wprowadzania obowiązkowej rekompensaty za podróż w dzień wolny. Warto jest zauważyć, że wskazane w petycji problemy wynikają głównie z konstrukcji dwóch przywołanych właśnie w tej petycji przepisów. Art. 128 Kodeksu pracy zawiera definicję czasu pracy. Czasem pracy jest czas, w którym pracownik pozostaje w dyspozycji pracodawcy w zakładzie pracy lub w innym wyznaczonym do wykonywania pracy miejscu.

Kodeks pracy zajmujący się wynagrodzeniem za pracę i innymi świadczeniami to jest rozdział pierwszy i tam dokładnie jest na temat ustalania wynagrodzenia. W opinii też można zapoznać się dokładnie z tymi przepisami. Natomiast sposób sformułowania wniosku zawartego w petycji i jej uzasadnienia wskazuje, że dotyczą typowej podróży służbowej, czyli odbywanej sporadycznie przez pracowników zwykle wykonujących pracę w oznaczonym miejscu. Przyjmuje się, że dla takich osób podróż służbowa z reguły nie jest czasem pracy. W wyroku Sąd Najwyższy stwierdził, że czas dojazdu i powrotu z miejscowości stanowiącej cel pracowniczej podróży służbowej oraz czas pobytu w tej miejscowości nie są pozostawieniem do dyspozycji pracodawcy w miejscu wyznaczonym do wykonywania pracy. Przyjmuje się również, że czas pobytu w miejscowości oddelegowania, jeżeli w tym czasie pracownik nie pozostawał w dyspozycji, jest czasem poza pracą i stanowić może okres odpoczynku dobowego lub tygodniowego, o którym jest mowa.

Punktem wyjścia powinno być brzmienie art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/88. W tym przepisie czas pracy został zdefiniowany jako każdy okres, podczas którego pracownik pracuje i jest do dyspozycji pracodawcy oraz wykonuje swoje działania lub spełnia obowiązki. Jednym z decydujących kryteriów dla określenia czasu pracy jest to, czy pracownik musi przebywać fizycznie w miejscu określonym przez pracodawcę. Należy zauważyć, że miejscem określonym przez pracodawcę nie musi być miejsce pracy, co wydaje się oczywiste.

Problematyka podróży służbowych w regulacji prawnej jest wyjątkowo złożona, wieloaspektowa i ma poważne skutki społeczne i gospodarcze, tak więc zmiany wydają się być systemowe. Dlatego na początku warto by było wystąpić z dezyderatem do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, żeby zapytać się, po pierwsze, czy są prowadzone jakieś prace legislacyjne, oraz poprosić o ustosunkowanie się do petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Chyba że się to zaraz objaśni.

Otwieram dyskusję.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Agata Gronowicz:

Agata Gronowicz, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Szanowna pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, szanowni państwo, biorąc pod uwagę obowiązujący stan prawny, czyli przepisy krajowe, art. 128 czy art. 77⁵ Kodeksu pracy, orzecznictwo oraz art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/88 Parlamentu Europejskiego podzielimy konkluzję

zawartą w opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji co do zasadności rozważania postulatów zawartych w petycji, przeprowadzenia dalszych analiz i ewentualnych prac w kierunku zasygnalizowanym w petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa jeszcze? Nie widzę, nie słyszę.

Tak więc bardzo proszę raz jeszcze o podsumowanie pana posła sprawozdawcę. Wystosujemy dezyderat, jak sądzę?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dostanie tę petycję i nasze pytania w formie dezyderatu. I zobaczymy, co z tym dalej się będzie działo. Może państwo taką inicjatywę legislacyjną podejmą, zobaczymy. Dziękuję bardzo.

W punkcie siódmym rozpatrzymy petycję w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom w obszarze geopolitycznym i demograficznym.

Pani poseł Urszula Rusecka.

Pominięłam coś?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Punkt szósty.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Przepraszam bardzo.

Poseł Urszula Rusecka (PiS):

Piąty, bo mój był szósty.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Piąty był, ale jeszcze zostaje, ale to też jest mój w sprawie...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Przepraszam bardzo.

Poseł Urszula Rusecka (PiS):

Czyli dwa kodeksy.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli jeszcze raz poseł Józefaciuk, tak?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Teraz muszę się sama zorientować, co pominięłam.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Punkt piąty.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

To ja przeczytałam piąty, pan poseł przeanalizował szósty. Aha, czyli wracamy w takim razie, to jest ustawa z 9 marca 2023 r. Kodeks pracy art. 35 oraz 36, tak?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Właśnie, to mnie pan poseł tutaj...

Dobrze, wracamy w takim razie do tej ustawy. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Przepraszam. To znaczy, tutaj i tutaj był Kodeks pracy, tak więc serdecznie przepraszam, bo to na pewno jest akurat moja wina.

W każdym razie tutaj dokładnie chodzi o warunki prawa do urlopu rodzicielskiego. Petytor składa petycję w celu modyfikacji art. 35 i art. 36 ustawy, która przyznałaby prawo do urlopu rodzicielskiego wszystkim rodzicom dzieci, które żyły w dniu uchwalenia ustawy i nie ukończyły wieku sześciu lat. W polskim systemie prawa przewidziano różnego rodzaju uprawnienia związane z rodzicielstwem przysługujące rodzicom dziecka, w szczególności obejmujące prawo do urlopu rodzicielskiego.

Nowelizacja Kodeksu pracy z 2023 r. dokonała w systemie prawa istotnych zmian dotyczących urlopu rodzicielskiego, w szczególności wprowadzono regulację uzależniającą prawo do urlopu rodzicielskiego od prawa do urlopu macierzyńskiego i wcześniejszego wykorzystania urlopu macierzyńskiego albo zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu macierzyńskiego.

Przepisy zawierają regulacje przewidujące uprawnienia dla pracowników, którzy w okresie od dnia 2 sierpnia 2022 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mieli prawo do urlopu rodzicielskiego albo jego części lub skorzystali z urlopu rodzicielskiego albo jego części bądź mieli prawo do urlopu ojcowskiego na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych. Istnieje natomiast grupa osób, która nie skorzystała w ogóle lub zrealizowała prawo do przysługujących im uprawnień w niższym wymiarze, niż przewidziane w znowelizowanej ustawie, a chciałaby skorzystać z nowych regulacji, które są dla nich korzystniejsze. Należy wskazać, że uwzględnienie postulatu określonego w petycji byłoby korzystne dla pracowników posiadających małe dzieci i chcących skorzystać w większym zakresie z urlopów rodzicielskich czy też ojcowskich. W tym zakresie realizowałoby to ideę równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów w ramach polityki prorodzinnej państwa.

Realizacja postulatu zawartego w petycji ma na celu zniesienie ograniczeń podmiotowych w zakresie uprawnień do urlopów związanych z rodzicielstwem zawartych w przepisach. Wprowadzenie zaproponowanych zmian rozszerzy krąg uprawnionych do przedmiotowych urlopów i związanych z nimi świadczeń.

Może na razie tutaj bym zakończył i usłyszał...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Otwierając dyskusję, raz jeszcze poproszę Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o stanowisko. Bardzo proszę.

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Agata Gronowicz:

Szanowni państwo, prace nad wdrożeniem dyrektywy parlamentu europejskiego w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów rozpoczęły się w ministerstwie już od 2020 r. Ustawa weszła w życie z dniem 26 kwietnia 2023 r. W związku z tym, że te prace legislacyjne trwały dość długo – przedłużały się, bo ustawa musiała objąć poza pracownikami z Kodeksu pracy również inne grupy, tutaj dotyczy to pragmatyków służbowych, czyli żołnierzy wszystkich formacji mundurowych, nauczycieli, rolników – podjęto wówczas decyzję, żeby przepisy przejściowe, o których mówimy w art. 34, 35 i 36, bo 34 i 35 odnoszą się do urlopu rodzicielskiego, objęły tych rodziców, którzy mieli prawo do urlopu rodzicielskiego lub jego części w dniu od 2 sierpnia 2022 r., w tym dniu, w którym powinna zostać wdrożona dyrektywa do polskiego porządku prawnego.

Obecnie ministerstwo nie prowadzi żadnych prac legislacyjnych zmierzających do tego, żeby nowelizować, zmieniać uprawnienia w zakresie urlopu rodzicielskiego. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Jeśli dobrze rozumiem, gdybyśmy dzisiaj podjęli decyzję co do tego, że warto byłoby przeanalizować ten problem, to wtedy prawo musiałoby działać wstecz, a to jest troszkę legislacyjnie nieuzasadnione.

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Agata Gronowicz:

Tak, dokładnie, prawo by musiało zadziałać wstecz. Dodatkowo należałoby przeanalizować, których tak naprawdę rodziców musimy objąć. Ponieważ jeżeli byśmy patrzyli pod kątem choćby tego, że dyrektywa powinna zostać wdrożona 2 sierpnia 2022 r. i ze względu na te przedłużające się prace uchwalona była zupełnie później – czyli to, od którego momentu, których rodziców, budziłoby szereg wątpliwości. Pamiętajmy, że urlop rodzicielski przysługuje do końca roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. rok życia, a też dyrektywa została uchwalona 20 czerwca 2019 r.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dwa lata temu.

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Agata Gronowicz:

Tutaj, jeżeli byśmy patrzyli pod kątem 2022 r. i dnia, kiedy powinna ona zostać wdrożona, i do tyłu, to też tej dyrektywy wówczas nie było. Czyli to budzi szereg wątpliwości i szereg analiz.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

To będzie trudne zadanie, tak?

Główny specjalista w departamencie MRPiPS Agata Gronowicz:

Dodatkowo trzeba by było wziąć pod uwagę wszystkie koszty tej regulacji i spojrzenie pod kątem pragmatyk służbowych, choćby nauczycieli czy żołnierzy, policjantów, bo oni też zupełnie inaczej z tego urlopu rodzicielskiego korzystają. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Ustawa, którą wprowadziliśmy w 2023 r., i tak w wielu sytuacjach stara się wyjść naprzeciw rodzicom i wprowadza różne rozwiązania dodatkowe.

Panie pośle, jaka rekomendacja?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Ja bym pomyślał jednak o przesłaniu referatu do ministerstwa w celach analizy, ewentualnie...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Z prośbą o ocenę tego postulatu, tak?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Dokładnie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czy jest sprzeciw? Nie widzę, nie słyszę.

To tak decydujemy. Dziękuję bardzo.

Siłą rozpędu zrealizowaliśmy dwa punkty, chociaż w różnych kolejnościach. Teraz mam nadzieję, że kolejność będzie prawidłowa. Ja przepraszam jeszcze raz.

Siódmy punkt, to rozpatrzenie petycji w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom w obszarze geopolitycznym i demograficznym.

I wywoływana pani poseł Rusecka, bardzo proszę.

Poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, osoba, która złożyła petycję, wskazała na konieczność podjęcia przez władze państwa formalnych kroków w celu przeciwdziałania zagrożeniom w dwóch obszarach, geopolitycznym i demograficznym.

Postuluje, aby – po pierwsze – została powołana nadzwyczajna komisja sejmowa, której celem będzie analizowanie prognozowanych zagrożeń geopolitycznych i demograficznych oraz opracowywanie aktów prawnych, ustaw, uchwał mających chronić Rzeczpospolitą Polską przed tymi zagrożeniami.

Drugi postulat to uchwalenie przez Komisję do Spraw Petycji dezyderatu do prezesa Rady Ministrów w sprawach: powołania międzyresortowego zespołu eksperckiego mającego na celu analizę zagrożeń geopolitycznych i demograficznych oraz podejmowanie działań zapobiegających w tych obszarach, jak również utworzenia specjalistycznego think tanku, w domyśle również zajmującego się analizą zagrożeń geopolitycznych i demograficznych.

Wysoka Komisjo, sprawa bardzo ważna, dotycząca demografii czy tych zagrożeń geopolitycznych. Natomiast w zakresie tych rozwiązań instytucjonalnych, to chcę podkreślić, że już na szczeblu rządowym i parlamentarnym wiele takich zespołów funkcjonuje – one są przytoczone w opinii. Ja tylko powiem, że od października 2023 r. funkcjonuje Międzyresortowy Zespół do spraw Przeciwdziałania Negatywnym Zjawiskom Demograficznym. Jest także organ doradczy przy Radzie Ministrów, Rządowa Rada Ludnościowa. Jak również należy dodać, że od września 2024 r. w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej funkcjonuje Rada do spraw Polityki Rodzinnej i Demograficznej, będąca organem opiniodawczo-doradczym ministra. Na szczeblu sejmowym istnieją Parlamentarny Zespół do spraw przyszłości

demograficznej Polski oraz Parlamentarny Zespół do spraw bezpieczeństwa, prewencji i profilaktyki – to w zakresie demografii. W zakresie bezpieczeństwa również funkcjonuje Międzyresortowy Zespół do spraw Opracowania Polityki Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, komisje tematyczne i zespoły parlamentarne.

Niemniej jednak tutaj przychyliłabym się do postulatu składającego petycję, może nie w zakresie powołania nadzwyczajnej komisji do spraw demografii, jednak w ramach Komisji Polityki Społecznej i Rodziny działają podkomisje i gdybyśmy mogli wystąpić do marszałka Sejmu o powołanie podkomisji w ramach tych już istniejących. To znaczy, są, ale nie dotyczą ściśle demografii, a demografia jest bardzo ważnym problemem. Naprawdę na forum międzynarodowym uznawanym chyba nawet za poważniejszy niż problematyka, może nie tyle obronności, bo to jakby sprawa równorzędna, ale chociażby zabezpieczenia energetycznego. Warto byłoby na płaszczyźnie podkomisji zebrać i przedyskutować to, co jest realizowane, żeby posłowie po prostu mieli pogląd, co w danych zespołach międzyresortowych się dzieje, co uchwalono. Taka jest moja propozycja.

Rekomendacja naszych doradców była taka, żeby petycję zostawić bez rozpatrzenia. Natomiast moja sugestia jest taka, żeby wystąpić, jeszcze raz to podkreślę, do marszałka Sejmu, w którego kompetencji jest, aby powołać podkomisję dotyczącą demografii w ramach Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Ja bym już prędzej wystąpiła do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, żeby komisja wystąpiła do marszałka Sejmu. Naprawdę, my nie będziemy komisji urządzać życia, pani poseł.

Poseł Urszula Rusecka (PiS):

Pani poseł, trochę jestem w temacie, bo my już występowaliśmy do marszałka, wprowadzić nie w sprawie demografii, ale mamy już pełną ilość tych podkomisji i tu jest nam potrzebna zgoda marszałka. Jeżeli będziemy mieć... Oczywiście jako komisja, jako członkowie prezydium komisji, możemy wystąpić równolegle, ale gdybyśmy mieli tę opinię popartą przez Komisję do Spraw Petycji, to może łatwiej byłoby taką komisję... Zwłaszcza że marszałek nam obiecał jeszcze jedną komisję. Obiecał nam, ale taką...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

I państwo to załatwicie sami, naprawdę, bez naszej Komisji.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa w tej sprawie?

Pan poseł Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Serdecznie dziękuję.

Szanowna pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, mam pewne wątpliwości, czy rzeczywiście tworzyć w tym momencie podkomisję. Jest powołany Parlamentarny Zespół do spraw przyszłości demograficznej Polski – dzisiaj spotyka się o godzinie 15.00. Wiem, że to jest inna ranga, ale stworzenie podkomisji wiąże się z wydatkiem finansowym, również dla Sejmu. Myślę, że najpierw warto by było tam, w ramach właśnie posłów, porozmawiać i ewentualnie komisja polityki społecznej w tym kierunku... Tutaj najbardziej tak, jak mówi pani poseł sprawozdawca.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę.

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Maciej Wojewódka.

Jeśli można, chciałbym zabrać głos na końcu. Jeśli ktoś z państwa chciałby się wypowiedzieć...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ale to ja prowadzę Komisję, proszę pana. Czy pan chce zabrać głos?

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo proszę.

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Dobrze. W takim razie najpierw chciałbym podziękować pani poseł za poparcie inicjatywy. Chciałbym także zwrócić uwagę na pewne niedociągnięcie biura dokonującego ekspertyzy. Otóż nie można rozdzielać...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Proszę mówić do mikrofonu.

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Przepraszam.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo proszę.

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Niestety nie można rozdzielać dwóch problemów, problemu demograficznego i geopolitycznego, one są tylko pozornie różne. Otóż zgodnie z historią matematyczną, jak i badaniami prof. Stanisława Drożdża z Instytutu Fizyki Jądrowej Polskiej Akademii Nauk czy dr. George'a Friedmana, zbliżamy się do dość silnego momentu zwrotnego w naszych dziejach. Ten proces trwa latami, obejmuje on zarówno demografię, jak i gospodarkę. Kryzys gospodarczy bardzo często poprzedzał silne konflikty światowe. Tak na przykład, siedem lat po pierwszym kryzysie monopolistycznym w Stanach Zjednoczonych wybuchła I wojna światowa, to lata 1907–1914. 10 lat po tym kryzysie wybuchła rewolucja w Rosji, potem przewrót komunistyczny. 10 lat po największym kryzysie finansowo-gospodarczym XX w. wybuchła II wojna światowa w Europie. Również podczas rewolucji francuskiej...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Przepraszam bardzo, ale gdyby pan zechciał od tych kwestii historycznych przejść do problemu zawartego w petycji.

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Tak. Ja po prostu chcę wskazać, że występuje zależność, może nie tyle zależność, co zbieżność problemów demograficznych i problemów geopolitycznych. One nie zawsze występują, ale się zbiegają i wpływają na siebie. Tak że problem jest dość szeroki.

Kolejnym aspektem, który zauważyłem, tym razem dzięki ekspertyzie biura sejmowego, jest duże rozproszenie różnych inicjatyw dotyczących demografiki i geopolityki, a poza tym nie wiemy, co się dzieje, jeśli chodzi o działania przeciwdziałające zagrożeniom geopolitycznym. Z tej ekspertyzy wynika, że wszystko jest tajne. Więcej możemy przeczytać w różnych ekspertyzach geopolityków czy osób zajmujących się gospodarką. Tak że mi się wydaje, że bardzo ważne jest spojrzenie łączne, ale także dowiedzenie się czy te biura, abstrahując od parlamentarnego zespołu, o którym wspomniał pan Józefaciuk... Ja akurat dzisiaj się wybieram i będę wiedział, co tam się będzie działo – ma być przedstawiona sytuacja demograficzna. My generalnie nie wiemy, czy faktycznie coś się dzieje, czy te zespoły są, bo są. Czyli bardziej są nominalne niż merytoryczne.

Dobrze by było, jeśli państwo zgodzilibyście się wystąpić z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów o wyjaśnienie i uporządkowanie tych informacji. Ja się obawiam, że po prostu specjaliści nie bardzo wiedzą, jak podejść do tematu i jakie działania podjąć, a problem naprawdę jest duży.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Zgadza się z panem, że problem jest bardzo istotny, i pani poseł Rusecka wskazała konkretne rozwiązanie, zresztą pan poseł Józefaciuk także.

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Pani poseł, jeśli można, ostatnie zdanie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ostatnie.

Autor petycji Maciej Wojewódka:

Chciałbym przekazać dla wszystkich członków Komisji egzemplarze autorskie książki „Nadciągające zagrożenia i wojny, a historia matematyczna”. Jeśli można, przekażę je na pani ręce. Dobrze?

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Myślę, że członkowie Komisji, jeśli będą zainteresowani, to chętnie od pana odbiorą. Oczywiście państwa członków Komisji, jeśli są zainteresowani publikacją, bardzo proszę o przejęcie.

Ja natomiast zwracam się do państwa z prośbą, abyśmy podjęli taką oto decyzję. Jeśli dzisiaj na posiedzeniu zespołu parlamentarnego będzie dyskutowana kwestia, bardzo się cieszę. Natomiast myślę, że warto, tak jak sugerowała pani poseł Rusecka, przekazać tę petycję z naszą opinią do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, po to właśnie, żeby był argument do tego, że... Jeśli państwo macie w prezydium Sejmu obiecaną jeszcze jedną podkomisję, to myślę, że to także jest argument do tego, żeby to zrobić. Jednak, tak jak mówię, niech komisja polityki społecznej tą kwestią się zajmie.

Czy jest sprzeciw wobec takiego rozwiązania? Nie ma.

Tak więc opinia do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Dziękuję bardzo. Na tym kończymy rozpatrywanie tego punktu.

Przechodzimy do punktu ósmego – rozpatrzenie petycji w sprawie możliwości przyznania świadczenia wspierającego osobom przebywającym w domu opieki społecznej.

Pani poseł Izabela Bodnar. Bardzo proszę.

Poseł Izabela Bodnar (Polska2050-TD):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, petycja wniesiona przez obywatelkę dotyczy możliwości przyznania świadczenia wspierającego osobom z niepełnosprawnościami przebywającym w domu pomocy społecznej. W tym przypadku konieczna byłaby nowelizacja Ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym. Wnioskodawczyni wskazuje, że obecne regulacje wykluczające możliwość wypłaty świadczenia wspierającego w przypadku pobytu osoby uprawnionej w DPS prowadzą do sytuacji niesprawiedliwego wykluczenia osób, które mimo bardzo wysokiego poziomu niesamodzielności nie mogą samodzielnie pokryć kosztów opieki instytucjonalnej. Argumentuje, że renta socjalna nie wystarcza na pokrycie kosztów pobytu, a obowiązek finansowania świadczenia spoczywa na rodzicach lub opiekunach, często w bardzo trudnej sytuacji materialnej lub zdrowotnej.

W petycji zarysowano realny i coraz częstszy problem starzejących się opiekunów osób z niepełnosprawnością, głównie samotnych rodziców, którzy z upływem lat nie są w stanie pełnić funkcji opiekuńczych i zmuszeni są umieszczać swoich bliskich w instytucjach opieki całodobowej. W takich przypadkach brak prawa do świadczenia wspierającego oznacza w praktyce powstanie zadłużenia wobec gmin lub konieczność sprzedaży majątku, co prowadzi do wykluczenia społecznego zarówno osoby z niepełnosprawnością, jak i jej rodziny.

Zgodnie z art. 6 ust. 6 ustawy o świadczeniu wspierającym prawo do tego świadczenia nie przysługuje, jeżeli osoba uprawniona przebywa w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie, w tym właśnie DPS. Instytucja ta finansowana jest w całości lub części ze środków publicznych. Regulacja ta została wprowadzona w celu uniknięcia podwójnego finansowania opieki zarówno w formie świadczenia pieniężnego, jak i pobytu w instytucji.

Niemniej jednak w opinii prawnej należy zauważyć, że analogiczne ograniczenie nie dotyczy innych świadczeń, takich jak renta socjalna czy emerytura. Ponadto wykluczenie osób z niepełnosprawnością w DPS z prawa do świadczenia wspierającego stoi w sprzeczności z celami tej ustawy, jakimi są zwiększenie niezależności, godności i zabezpieczenia socjalnego osób z niepełnosprawnością.

W praktyce obecne rozwiązania tworzą nierówność między osobami wymagającymi całodobowej opieki w zależności od miejsca jej świadczenia. Czyli osoby zamieszkujące z rodziną mogą korzystać ze świadczenia, natomiast osoby umieszczone już w DPS – nie. Pomija się tym samym fakt, że potrzeby i koszty związane z funkcjonowaniem osób z niepełnosprawnością nie kończą się wraz z wejściem do placówki opiekuńczej. Nadal istnieje potrzeba wsparcia w ich życiu codziennym, leczenia, rehabilitacji czy kontaktu z rodziną. Powyższe rozwiązanie może także przyczynić się do niekorzystnych decyzji rodzin, polegających na rezygnacji

z umieszczenia w DPS wyłącznie z obawy przed utratą prawa do świadczenia. Co z kolei może prowadzić do przeciążenia i marginalizacji opiekunów.

Choć w petycji odniesiono się głównie do Domów Opieki Społecznej, to zgodnie z art. 5 pkt 1 ustawy o świadczeniu wspierającym problem może dotyczyć również takich instytucji, jak Zakłady Opiekuńczo-Lecznicze, tzw. ZOL. Dlatego ewentualne zmiany powinny objąć również inne placówki, zwłaszcza te, których koszty są współfinansowane przez osoby uprawnione do świadczenia wspierającego.

Biorąc pod uwagę, że od wejścia ustawy w życie minęło już półtora roku, a minister zdrowia miał po roku od jej obowiązywania przeprowadzić przegląd stosowania przepisów i przedstawić pewnego rodzaju rekomendację Radzie Ministrów, zasadne według biura ekspertyz wydaje się skierowanie przez naszą Komisję dezyderatu do ministra. Mogłoby to zainicjować analizę potrzeby zmian w systemie przyznawania świadczenia wspierającego w celu objęcia wsparciem przynajmniej tych osób, które samodzielnie finansują swój pobyt w placówkach opiekuńczych.

Podsumowując, z uwagi na powagę problemu i jego wpływ na sytuację tysięcy opiekunów i rodzin osób z niepełnosprawnością rekomenduję przyjęcie dezyderatu kierowanego do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę, pani poseł Rusecka.

Poseł Urszula Rusecka (PiS):

Oczywiście temat bardzo złożony. Natomiast ustawa o świadczeniu wspierającym stosunkowo niedługo funkcjonuje, ponieważ weszła w życie od 1 stycznia 2024 r. Faktycznie zgodzę się może z tą częścią analizy, że dobrze by było taki dezyderat przedstawić, bo myślę, że wiele rzeczy w funkcjonowaniu tej ustawy można byłoby usprawnić.

Natomiast zasadniczą ideą świadczenia wspierającego było właśnie to, żeby osoba mogła pozostać we własnym środowisku i środki ze świadczenia wspierającego mają służyć temu, żeby osoba, która otrzyma takie świadczenie, nie trafiała do instytucji. Przypomnę, że maksymalna ilość punktów, którą można uzyskać, 100 punktów, a inaczej: od 95 do 100 punktów, w przeliczeniu na finansowanie to jest obecnie ponad 4 tys. zł do świadczenia, które dana osoba pobiera, czyli do emerytury, do renty socjalnej. Zatem to są dość dobre pieniądze, gdzie można za to zabezpieczyć opiekę całodobową w domu. Idea świadczenia wspierającego była taka, żeby właśnie osoby nie trafiały do instytucji, tylko miały tę opiekę zapewnioną w swoim miejscu zamieszkania. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej? Bardzo proszę.

**Główny specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych
Olgierd Podgórski:**

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Podgórski Olgierd, Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Potwierdzam, w tej chwili prowadzone są prace nad przeglądem ustawy o świadczeniu wspierającym, gdyż zgodnie z ustawą przyjętą 7 lipca 2023 r. taki obowiązek na ministerstwo został nałożony. Ten przegląd zawiera również rekomendacje odnośnie do zmian. Te prace jeszcze się nie zakończyły. Jesteśmy na etapie konsultacji międzyresortowych.

Postulat dotyczący rozszerzenia prawa do świadczenia wspierającego osoby, które przebywają m.in. w domach pomocy społecznej, oczywiście do ministerstwa też wpłynął. I, debatując na ten temat, bierzemy pod uwagę dwie kwestie. Pierwsza, o której przed chwilą powiedziała pani poseł Rusecka, czyli kwestia intencji, które były w momencie uchwalania tej ustawy – żeby właśnie nie rozwijać opieki instytucjonalnej w ten sposób, ale żeby była opieka organizowana tak, że osoba niepełnosprawna, osoba starsza pozostaje w środowisku rodzinnym.

Druga kwestia, to są koszty. W tej chwili wyłącznie w domach pomocy społecznej przebywa około 100 tys. osób. Proste przeliczenie, gdybyśmy przyznali tym osobom świadczenia, a z pewnością są to osoby, które otrzymają decyzję o potrzebie wsparcia, to te koszty w skali roku to ok. 3 mld zł. Jednak, tak jak powiedziałem, te prace jeszcze trwają, nie zakończyły się,

więc też nie mogę tu powiedzieć, w jakim kierunku ostatecznie będzie decyzja Rady Ministrów. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie.

Czy ktoś z państwa jeszcze? Nie widzę, nie słyszę.

Tak jak wskazała pani poseł Rusecka, to są dwie zupełnie różne intencje – ta, którą podnosi autorka petycji czy autor petycji, i ta, która przyświecała twórcom świadczenia wspierającego. Natomiast myślę, że też warto byłoby podnieść kwestię tego, że osoby, które kwalifikują się czy umieszczane są w DPS, również mają zapewnione finansowanie. I to nawet ze względu na poziom wiedzy osób, które martwią się o los swoich niepełnosprawnych dzieci czy swoich bliskich z niepełnosprawnościami – gdyby takie informacje do nich docierały bezpośrednio, to też by trochę uspokoiło sytuację. Nie wiem, co pani poseł sprawozdawca na to?

Myślę, że gdyby nawet dostarczyć informacje autorowi petycji, to myślę, że on sam też już byłby bardziej uspokojony. Może wystąpmy z dezyderatem do ministerstwa z prośbą, żeby takie informacje w odpowiedzi na tę petycję przygotował, żebyśmy mogli, jako odbiorcy, te informacje państwu autorom petycji przekazać.

Natomiast interesują nas też wnioski, jakie państwo macie z tej analizy, jak ta ustawa zadziałała. Chociaż właściwie, szczerze powiedziawszy, to one są już poza treścią tej petycji.

Poseł Izabela Bodnar (Polska2050-TD):

Pani przewodnicząca, myślę, że to bardzo pożyteczna uwaga. Ale, tak jak przyznał pan dyrektor, tak czy siak, ministerstwo planowało rewizję, planowało tę weryfikację rzeczywistych skutków i ewentualnie korekty pewnych zapisów. Ja bym tutaj podtrzymała to, żeby – po pierwsze – wysłać dezyderat, żeby zwrócić uwagę akurat na ten konkretny zapis. Przecież jego też nie trzeba jeden do jednego... Można po prostu spróbować znaleźć może jakieś rozwiązanie dużo tańsze, bo zdajemy sobie przecież sprawę, że 3 mld teraz to ciężko by było w budżecie znaleźć. Jak również argumentację, mówiącą o tym, jak ten system w ogóle jest skonstruowany, jaka jest ta zasada, abyśmy mogli odpowiedzieć. Czyli jak najbardziej.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli pójdziemy w dezyderat?

Poseł Izabela Bodnar (Polska2050-TD):

Czyli idziemy w dezyderat.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czasem się okazuje, że nie trzeba zmieniać świata, bo trzeba tylko dobrze przekazać informacje, ale informacje na temat tego, jak państwo analizują działanie tej ustawy, też są dla nas interesujące. Czy jest sprzeciw wobec wystąpienia z dezyderatem? Nie ma. Dziękuję.

Zgodnie z powyższym kończymy na razie tę petycję.

Przechodzimy do rozpatrzenia odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 76 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany art. 73 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

Kto z państwa przedstawi nam tę odpowiedź? Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Zofia Goc-Majewska:

Zofia Goc-Majewska, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, na wstępie zaznaczę, że materia poruszana w petycji nie stanowi wyłącznej właściwości ministra sprawiedliwości, o ile w ogóle takową stanowi. Albowiem właściwym do zmiany Kodeksu postępowania administracyjnego jest MSWiA. Natomiast kwestie poruszane w petycji są również, w ocenie ministra sprawiedliwości, we właściwości ministra cyfryzacji, ministra funduszy i polityki regionalnej. Taką też odpowiedź w porozumieniu z ministrem funduszy i polityki regionalnej pan minister sprawiedliwości przygotował – jest to pismo z 14 kwietnia bieżącego roku.

W pierwszej kolejności, pokrótce tylko, wskazać należy, że postulowana zmiana co do zasady zasługuje na uwzględnienie i na rozważenie, jednakże podjęcie decyzji co do jej ewentualnej realizacji wymaga przeprowadzenia licznych analiz prawnych, analiz finansowych, a zwłaszcza analiz technicznych. Ponadto, tak jak wskazałam już wyżej, konsultacji m.in. z ministrem

cyfryzacji, poza tym z terenowymi organami administracji rządowej, samorządowej, albowiem dotyczy to wdrożenia elektronicznego systemu, który będzie obejmował wszystkie te organy.

Pragnę podkreślić, że w wyniku nowelizacji, która miała miejsce w styczniu 2014 r., zmieniono art. 73 k.p.a. i wprowadzono możliwość już teraz – aktualnie taka możliwość przynajmniej w przepisie istnieje – przeglądania akt w toku sprawy w formie elektronicznej. Jednakże muszą być spełnione trzy warunki. Pierwszy, akta bądź te dokumenty muszą być zdigitalizowane, muszą być w formie elektronicznej. Drugi, organ administracji musi dysponować odpowiednimi warunkami i środkami technicznymi i teleinformatycznymi, całym systemem teleinformatycznym umożliwiającym udostępnienie tych zdigitalizowanych akt. Jeszcze jest jeden warunek, pozwalający ustalić tożsamość osoby, która pragnie zapoznać się z aktami – strona musi się legitymować podpisem elektronicznym bądź też inną metodą uwierzytelniania uznaną za wystarczającą. Czyli z prawnego punktu widzenia jest już taka możliwość, problem leży po stronie technicznej, a więc tego, żeby był odpowiedni system.

Natomiast kwestia jest już do uzgodnienia, tak jak wskazałam na wstępie, musi być tutaj... Mimo że minister sprawiedliwości widzi duże możliwości dla umożliwienia stronom większej dostępności do akt sprawy, realizacji założeń Kodeksu postępowania administracyjnego, jednakże utworzenie centralnego systemu udostępniania akt administracyjnych, wymaga szczegółowej analizy, tak jak wskazałam na wstępie, i w tej chwili nie można się wypowiedzieć jednoznacznie w tym temacie. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Rozumiem, że sam kierunek tego działania jest istotny, prawda?

Główny specjalista w departamencie MS Zofia Goc-Majewska:

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Państwo też potwierdzacie, że warto zrobić wszystko, żeby stopniowo poszerzać te możliwości dostępu do akt. Tylko we współpracy ze wszystkimi innymi, MSWiA i Ministerstwem Cyfryzacji. Bardzo dziękuję, że państwo zasięgnęliście także języka w tych pozostałych ministerstwach. To bardzo ważne, bardzo dziękuję.

Główny specjalista w departamencie MS Zofia Goc-Majewska:

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Petycję referowała pani poseł Barbara Oliwiecka, która już w naszej Komisji nie funkcjonuje, przeniosła się do innej komisji. Natomiast po analizie odpowiedzi, chciałabym zaproponować, aby Komisja tę odpowiedź przyjęła. I bardzo państwu za tę odpowiedź dziękuję. Czy jest sprzeciw? Nie widzę.

Dziękuję bardzo. Mniemam, że pozostałe ministerstwa też będą nad tym pracować. Dziękuję pięknie.

Proszę państwa, przechodzimy do rozpatrzenia projektów dezyderatów – to jest ostatni, dziesiąty punkt naszego dzisiejszego posiedzenia. Mamy do rozpatrzenia dezyderaty, które zaproponował nasz sekretariat wraz z osobami, które z nimi w tej materii współpracują.

Proszę?

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Plan pracy jeszcze.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Jeszcze plan pracy, tak.

Pierwszy dezyderat do ministra finansów w sprawie zmiany art. 39 ust. 6 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Sprawozdawcą petycji był pan poseł Bojarski, nie ma uwag do dezyderatu. Rozumiem, że jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to dezyderat przyjmujemy. Nie słyszę sprzeciwu.

Dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej. Sprawozdawał petycję pan poseł Józefaciuk i także nie wnosi uwag. Nie słyszę sprzeciwu.

Tak więc przyjmujemy.

Dezyderat do ministra sprawiedliwości w sprawie doręczeń przesylek sądowych za pośrednictwem komorników sądowych. Bez uwag pana posła Krzysztofa Bojarskiego. Nie słyszę sprzeciwu. Przyjmujemy.

Do ministra finansów w sprawie wysokości progów podatkowych. Pan poseł Gorczyca przekazał informację, że nie zgłasza sprzeciwu.

Czyli dezyderat wysyłamy do ministra finansów.

Do ministra sprawiedliwości w sprawie zmiany art. 1025 § 1 Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Sprawozdawał tę petycję pan poseł Piotr Polak.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Nie wnoszę uwag.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Nie wnosi uwag. Nie słyszę sprzeciwu.

Tak więc dezyderat przyjmujemy.

Do ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Pan poseł Józefaciuk także nie wniósł zastrzeżeń.

Do ministra zdrowia w sprawie zmiany Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Również pan poseł Józefaciuk i również dezyderat zaakceptowany.

Do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Pan poseł Warwas. Bardzo trudny dezyderat.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Pani przewodnicząca, nie wnoszę uwag.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Do ministra rolnictwa i rozwoju wsi w sprawie zmiany Ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego w zakresie nieruchomości, do których mają zastosowanie przepisy ustawy. Pan poseł Piotr Polak.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Nie wnoszę uwag.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany przepisów w zakresie funkcjonowania narciarskich tras biegowych. Pan poseł Józefaciuk mógł zgłaszać uwagi, ale ich nie zgłosił.

Tak więc ten dezyderat przyjmujemy.

Do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w sprawie wprowadzenia instytucji przywrócenia terminu w odniesieniu do terminów określonych w art. 31zp ust. 1 Ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Pan poseł Robert Warwas.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Pani przewodnicząca, akceptacja. Nie wnoszę uwag.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Do ministra klimatu i środowiska w sprawie obniżania opłaty z tytułu zagospodarowania odpadów dla właścicieli nieruchomości niewytwarzających popiołu. Pani poseł Pieczarka nie wniosła uwag.

Tak więc dezyderat przyjmujemy.

Do ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie zmiany art. 4 Ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym. Sprawozdawałam tę petycję i nie wnoszę uwag.

Tak więc dezyderat przyjmujemy.

Do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków. Pan poseł Robert Warwas.

Posel Robert Warwas (PiS):

Również nie wnoszę uwag.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję.

Do ministra zdrowia w sprawie zmiany Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi w zakresie uprawnień honorowych dawców krwi. Pan poseł Józefaciuk nie wniósł uwag.

Tak więc dezyderat przyjmujemy.

Do ministra finansów w sprawie podwyższenia przy sprzedaży rzeczy ruchomej wartości podstawy opodatkowania uprawniającej do zwolnienia z podatku od czynności cywilnoprawnych. Pan przewodniczący Bochenek nie wniósł uwag.

Tak więc dezyderat przyjmujemy.

Do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 21 kwietnia 1936 r. o stosunku Państwa do Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej. Nie wnoszę uwag. Bardzo dziękuję za ten tekst.

Dezyderat przyjęty.

Do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie możliwości zagospodarowania osadów ściekowych w rolnictwie na terenach objętych formami ochrony przyrody. Pan Krzysztof Bojarski nie wnosi uwag.

Tak więc przyjmujemy dezyderat także.

Nie słyszę sprzeciwu, że którykolwiek z tych dezyderatów nie powinien zostać wysłany, a więc kierujemy je do odpowiednich resortów. Dziękuję bardzo.

Ostatni punkt to jest rozpatrzenie projektu planu pracy Komisji do Spraw Petycji na czas od 1 lipca do 31 grudnia bieżącego roku.

Państwo otrzymali na swoje skrzynki mailowe plan przygotowany przez szefostwo naszej Komisji. Czy są do niego uwagi? Nie widzę, nie słyszę.

Tak więc plan pracy akceptujemy. Dziękuję bardzo.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia. Dziękuję wszystkim, którzy gościli w naszej Komisji, tym, którzy obserwowali ją przez internet. Pozdrawiam wszystkich serdecznie.

Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję.